

моћи: напротивъ душевна сила, стихотворство, естествоиспитание, философия и т. д. може и треба да се съ временомъ све више у савршенствує. И опетъ је романтично основоположниче чрезъ више вѣка не безъ ползе и слѣдства за човечество съ народима управљало; оно је произвело сердарство, христијанску богобојазљивост, снисходителност, любавь, иѣжност, надежду, чезну и многе друге добродѣтели; али у новије време изгубило је оно скоро сасвимъ свою важност, и найвећи ударъ задала му је Биронова муз, будући се у противунаравност и тугальивост, после у празнословљ и безвестицу, напоследку у прекомерностъ, затегнутостъ, раздражителностъ и грозничавостъ, укратко у изопачени Биронизамъ прерушило. Преизображеностъ, преситостъ, и отудъ неизоставно слѣдећа уморност духа и чувствостварање је дакле карактеръ нашега века. Цервантъ у свомъ Донъ Кижоту а особито Биронъ самъ у персони и иѣгови послѣдоватељи, провели су помодно болешљиво своје основоположниче слѣдствено до свогъ савршенства. Ако ће мо поетически или у обните естетически да на нашъ вѣкъ дѣйствујемо, тога морамо продрмати, подпалити и лакрдњама престратити кано што су на примеръ: *Robert der Teufel, der Freischütz, die Ballnacht* и. т. д. Брза и ненадна промена найвећегъ восторга съ лакоумнимъ и смејанѣмъ найсветији ствари;